

[Kai Moltke.]

side sætter Cuba udenfor, hvor det drejer sig om u-landslån. Det er under disse forhold, at jeg ønsker supplerende oplysninger: kender udenrigsministeren intet til en sådan pressions?

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Spørgeren sagde, at mit svar ikke havde tilfredsstillt ham. Det er der nu nok ikke noget at gøre ved; mit svar var korrekt.

Det, som spørgeren føjede til i sit andet indlæg, var jo en tale om en hel del andre ting. Det, som spørgsmålet angik, var Danmarks forhold til Cuba, og derom kan jeg kun sige, at det i princippet er ganske det samme som Sveriges, at vi har en ambassadør, som er sideakkrediteret i Cuba. Der er en lang række lande, hvor vi ikke har en ambassadør boende, men hvor ambassadøren er sideakkrediteret, boende i et andet land. Der er i princippet ingen forskel.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bodil Koch* til udenrigsministeren:

„Hvad kan ministeren oplyse vedrørende de 137 græske kvinder, der sidder fængslet på øen Kreta, og hvad agter ministeren at foretage sig i denne sag?“

Bodil Koch: Jeg ved godt, at det, jeg spørger udenrigsministeren om, er svært, for ikke at bruge ordet umuligt, men mere og mere må man tænke på, at det må være politikernes opgave at gøre det umuligt muligt, hvis vi skal kunne se frem mod tider, hvor bare nogenlunde tryghed og retfærdighed afløser den nød og elendighed, der både i åndelig, materiel og jo også i politisk forstand behersker verden i dag.

Lørdag den 18. ds. fik jeg som formand for den danske Grækenlandskomite gennem den danske afdeling af Amnesty International tilsendt en oversættelse af et brev, som 137 kvindelige politiske fanger på Kreta på en eller anden måde havde fået udsmyglet, og som var nået frem til Amnesty International's hovedkontor i London. Disse kvinder blev ved juntaens magtovertagelse deporteret til øen Yaros, hvor de opholdt sig i 16 måneder under de hårdeste betingelser. Den 29. august sidste år blev de overført til Alikarnassosfængslet på Kreta, hvor

forholdene synes at være om muligt endnu værre. De bor — eller henslæber deres dage — i en forfalden bygning, hvor kulde og fugtighed hurtigt nedbryder deres helbred. Mange af dem er alvorligt syge, og ingen henvendelser til de græske myndigheder om bedring af forholdene bliver taget til følge.

I brevet fortæller de græske kvinder, at da de havde været deporteret i et år, blev deportationen uden videre forlænget, skønt der aldrig har været rejst anklage imod dem og deres sag aldrig har været undersøgt. Nogle få er blevet løsladt for nogle måneder siden, men tilsyneladende i flæng: både nogle, der før har været straffet, og nogle, der aldrig har været straffet for politisk virksomhed, og tilbage sidder kvinder af begge kategorier. Brevet fra de græske kvindelige fanger er et sådant nødråb om hjælp, at jeg ikke har villet undlade at drage det frem her i folketinget.

Vel vidende som sagt, hvor vanskelig denne sag er, vil jeg på det mest indtrængende anmode udenrigsministeren om at undersøge enhver mulighed for dansk hjælp til disse fortvivlede og nødstedte kvinder. Kan udenrigsministeren formidle, at en dansk delegation kan få adgang til Alikarnassosfængslet, kan der stilles danske læger til rådighed for fangerne, eller vil der kunne blive mulighed for at sende forsyninger og medicin, tæpper og varmt tøj?

Det føles som en integrerende fortvivlelse i alt, hvad vi tænker og gør i politisk sammenhæng i disse år, at det græske styre støttes med våbenhjælp fra USA under NATOs auspicer. „Omtal vort brev i så vide kredse som muligt“, skrev de græske fanger til os, og jeg kom til at tænke på den haitianske digter Jaques Roumain, der slutter et af sine digte med at sige: gør min mund til dit sårs læber!

Men gid vi kunne gøre andet end at bruge ord. Jeg ved, udenrigsministeren hellere end gerne ville hjælpe, hvor mennesker er i nød, og jeg beder om, at alle tænkelige muligheder må blive forsøgt for at bringe hjælp til de 137 kvinder, hvis nødråb har nået vore ører og ramt vore sind.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Spørgeren siger, at spørgsmålet drejer sig om noget umuligt, og jeg er enig. Vi vil gerne